

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyně Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **G. G.**
státní příslušnost Gruzie
t. č. v Pobytovém středisku Havířov, 735 64 Havířov – Dolní Suchá,
Na Kopci 5

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
sídlem 170 34 Praha 7, Nad Štolou 3

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 2. 2019 č. j. OAM-875/ZA-ZA11-ZA20-2018, ve věci žádosti o udělení mezinárodní ochrany

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobci nebyla udělena mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o azylu).
2. Proti v záhlaví označenému rozhodnutí žalovaného podal žalobce v zákonné lhůtě žalobu, v níž provedl výčet zákonných ustanovení správního řádu a zákona o azylu, která dle jeho názoru žalovaný porušil a dále obecně namítal, že žalovaný pochybil, neboť nezjistil skutkový stav a nepřihlédl ke všem rozhodným skutkovým okolnostem a v důsledku toho nesprávně aplikoval příslušná ustanovení zákona o azylu. Dále uvedl, že rozhodnutí žalovaného je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, neboť žalovaný zcela nedostatečným způsobem posoudil možnost obrátit se s žádostí o pomoc na policii či jiné státní orgány. Poznamenal, že důvodem žádosti o udělení mezinárodní ochrany byly obavy z vydírání ze strany neznámých osob kvůli jeho podpoře kandidáta politické strany Aliance patriotů. Tyto osoby po něm chtěly, aby finančně podpořil také jejich politické strany. Poté, co odmítl, musel uzavřít obě restaurace, které provozoval, jelikož tam byly prováděny kontroly a dostával pokuty, které ho finanční zlikvidovaly. Poukázal na to, že na policii, příp. jiné instituce se neobrátil, jelikož neměl žádné důkazy o probíhajícím vydírání. Nehledě na to, že nedůvěra občanů Gruzie ke státním orgánům je alarmující. Dle žalobce se žalovaný měl zabývat blíže situací v zemi původu, využít k tomu většího množství podkladů, reflektovat konkrétní okolnosti případu, měl vzít do úvahy stav korupce v souvislosti s policií v Gruzii, možný vliv korupce na řízení či to, zda jsou skutečně žalovaným popisované zákonné prostředky ochrany před nečinností či trestním jednáním policie aplikovány či zda se jedná pouze o formální proklamace v rámci právního řádu, které ale nejsou vymáhány. Ke zjištění skutkového stavu měl využít podrobnější pohovor s ním, dotázat se na důvod, proč se na policii neobrátil nebo na to, jak tamní policie funguje. Žalobce obecně namítal, že žalovaný nesprávně aplikoval § 12 a § 14a zákona o azylu a vyslovil názor, že mu měla být udělena minimálně doplňková ochrana ve smyslu § 14a zákona o azylu.
3. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, z něhož citoval a zdůraznil, že z informací o zemi původu je žalovanému známo, že na policii se může obrátit každý, kdo se cítí poškozen trestnou činností, efektivita policejního vyšetřování je stejně jako v ostatních zemích ovlivněna mnoha faktory. V Gruzii se lze se stížnostmi na jednání či nečinnost úřadů obrátit také na veřejného ochránce práv, jehož institut je v Gruzii velmi silný a je monitorován mezinárodními organizacemi. Skutečnost, že v zemi původu žalobce existují určité problémy v oblasti dodržování zákonů či nižší efektivnost pomoci ze strany policie či soudů, ještě samo o sobě nedokládá, že by se žalobce nemohl domáhat pomoci či že by mu státní orgány nemohly poskytnout účinnou ochranu. Žalovaný rovněž poznamenal, že žalobce má možnost vyřešit své potíže i přestěhováním se v rámci své vlasti na jiné místo.
4. Krajský soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.), v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí žalovaným (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.). Soud přitom postupoval podle § 51 odst. 1 s.ř.s. a rozhodl bez nařízení jednání,

neboť žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobce se na výzvu soudu dle citovaného zákonného ustanovení ve stanovené lhůtě nevyjádřil. Soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

5. Z obsahu správního spisu bylo zjištěno, že řízení o udělení mezinárodní ochrany bylo zahájeno žádostí žalobce ze dne 11. 10. 2018. V žádosti o udělení mezinárodní ochrany a v rámci pohovoru k této žádosti žalobce uvedl, že je státním příslušníkem Gruzie, gruzínské národnosti, vyznává pravoslavné křesťanství. Byl členem strany Aliance patriotů. Politicky se ovšem neangažoval, do strany se registroval pouze proto, aby podpořil svého kamaráda v kandidatuře do parlamentu. Politika ho nezajímá, nikdy nebyl politicky aktivní. Poté, co kamarád odvolal svoji kandidaturu, začaly jej jiné strany žádat, aby je také podpořil. Konkrétně se jednalo o hosty jeho restaurace, kteří mu říkali, že pokud chce, aby v podnikání pokračoval, měl by podporovat jejich stranu. Následně mu do restaurací začaly chodit kontroly. Měl kvůli tomu i finanční problémy, restaurace nakonec zavřel dva měsíce po volbách. V souvislosti s provozem restaurací mu byly uděleny pokuty. Měl hypotéku a ručil svým domem. Začal mít problémy v souvislosti s neschopností splácet hypotéku a nikde nepracoval. Proto se rozhodl z vlasti odcestovat. Se svými problémy stran vydírání neznámými osobami se na příslušné orgány – policii, soudy v Gruzii neobrátil, protože to dle jeho názoru nemělo smysl. O vydírání neměl žádné písemné důkazy. Krajský soud dále v podrobnostech odkazuje na zjištění z pohovoru s žalobcem, jak jsou uvedena v napadeném rozhodnutí, neboť korespondují s obsahem správního spisu a jsou správná.
6. V průběhu správního řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany je obava z vydírání a z finančních problémů kvůli jeho podpoře kandidáta politické strany Aliance patriotů.
7. Ve správním spise jsou rovněž založeny informace o zemi původu, ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Gruzii, konkrétně Poznatek Policie ČR ze dne 14. 12. 2018, Informace MZV ČR č. j. 123496/2017-LPTP – Gruzie ze dne 2. 1. 2018, Zpráva Ministerstva zahraničních věcí USA o dodržování lidských práv v roce 2017: Gruzie, ze dne 20. 4. 2018. Žalobci byla dána možnost seznámit se s podklady rozhodnutí dne 29. 1. 2019, žalobce se ovšem nedostavil a uvedené možnosti nevyužil. Sám pak nenavrhл žádné další podklady pro rozhodnutí, ani proti podkladům nevyslovil žádné námitky. Rovněž neuvedl žádné skutečnosti nebo nové informace, které by měl vzít správní orgán v úvahu při posouzení žádosti o mezinárodní ochranu.
8. Krajský soud především dospěl k závěru, že žalovaný zjistil skutkový stav v potřebném rozsahu, obstaral si dostatek informací potřebných k vydání rozhodnutí. Shromážděné informace ohledně politické a bezpečnostní situace v Gruzii soud považuje za zcela dostatečné a přiměřeně aktuální k datu vydání napadeného rozhodnutí.
9. Podle ust. § 12 písm. b) zákona o azylu, azyl se cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má. Ohledně žalobní námitky žalobce založené na tvrzení o vydírání neznámými osobami

z politických stran Národní hnutí a Gruzínský sen, které po něm požadovaly, aby finančně podpořil také jejich strany s tím, že když tak neučinil, začal mít problémy ve dvou restauracích v Tbilisi, které provozoval a následně je z důvodu finančních problémů musel zavřít, dospěl krajský soud k závěru, že v popisu těchto potíží se soukromými osobami, rozhodně nelze shledat žádné znaky pronásledování ve smyslu citovaného zákonného ustanovení. Z podkladů pro rozhodnutí plyne, že žalobce měl a má možnost obrátit se s žádostí o pomoc na státní domovské orgány. Z výše citovaných podkladů, zejména z Informace MZV ČR č. j. 123496/2017-LPTP ze dne 2. 1. 2018 plyne, že občané Gruzie mají možnost se obrátit na policii v případě, že se cítí poškozeni trestnou činností. Efektivita policejního vyšetřování je stejně jako v ostatních zemích ovlivněna mnoha faktory, např. lidským faktorem, množstvím finančních prostředků atd. Nelze ale říci, že by byla méně nebo více efektivní v porovnání s ostatními zeměmi EU. Ve Zprávě Ministerstva zahraničních věcí Spojených států amerických o dodržování lidských práv v roce 2017 v Gruzii ze dne 20. 4. 2018 se kromě jiného uvádí, že civilní orgány prováděly účinnou kontrolu nad těmito institucemi, které mají také interní mechanismy pro vyšetřování a trestání případů porušování lidských práv a korupce. Shodně s žalovaným také soud zastává názor, že je nutno použít všechny dostupné prostředky vnitrostátní ochrany, než nastoupí nástroje ochrany mezinárodní a žalobce se s problémy s neznámými soukromými osobami měl s žádostí o pomoc obrátit na policii. Takto ovšem neučinil a za tohoto stavu nelze dojít k závěru, že by mu příslušnými gruzínskými orgány byla odmítnuta ochrana jeho osoby, či že by stát nebyl schopen nebo ochoten mu poskytnout ochranu. V daných souvislostech žalovaný zcela přiléhavě odkázal na závěry Nejvyššího správního soudu v rozsudku sp. zn. 6 Azs 8/2003, v němž je uvedeno, že „Neučinil-li stěžovatel žádné kroky k využití všech prostředků, které právní řád v zemi jeho původu k ochraně práv a svobod poskytuje, nelze učinit závěr, že mu taková ochrana nebyla poskytnuta, příp., že mu sice byla poskytnuta, ale neúčinně“. Soud rovněž souhlasí s žalovaným, že pociťuje-li žalobce skutečně důvodnou obavu z jednání neznámých osob, má možnost vyřešit své potíže přestěhováním se v rámci své vlasti na jiné místo. Z podkladů pro rozhodnutí přitom vyplývá, že možnosti přestěhování se nejsou v rámci Gruzie nijak omezeny. Situace žalobce tak, jak ji sám správnímu orgánu rozhodujícímu o azyl vylíčil, neukazuje na odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti či příslušnosti k určité sociální skupině.

10. Krajský soud podotýká, že azyl je institutem zcela výjimečným, vycházejícím z mezinárodních závazků, umožňující osobám čelícím ve své vlasti vážnému ohrožení života, zdraví nebo svobody ze zákonem striktně vymezených důvodů, nalézt ochranu v jiné zemi.
11. Soud dále činí závěr, že žalobce neuvedl relevantní tvrzení ani ve smyslu § 14a zákona o azylu. Žalobce nesplňuje podmínky pro udělení doplňkové ochrany podle § 14a zákona o azylu, neboť zde nejsou důvody, pro které by mu v případě návratu do vlasti hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy. Potíže se soukromými osobami ve státě původu, spočívající např. v tvrzeném vyhrožování, nelze bez dalšího považovat za důvody pro udělení doplňkové ochrany. Za pronásledování se považuje ohrožení života nebo svobody, jakož i opatření působící psychický nátlak, nebo jiná obdobná jednání, pokud jsou prováděna, podporována či trpěna úřady ve státě, jehož je cizinec

státním občanem, nebo pokud tento stát není schopen odpovídajícím způsobem zajistit ochranu před takovým jednáním (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 Azs 440/2004-53). Kroky státních orgánů na ochranu před vážnou újmou lze mít za přiměřené, a tudíž ochranu za poskytnutou, mimo jiné tehdy, je-li ve státě, kam má být žadatel navrácen, zaveden účinný právní systém pro odhalování, stíhání a trestání jednání představující pronásledování nebo způsobení vážné újmy a žadatel má k této ochraně přístup (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 3 Azs 48/2008-57).

12. Ze správního spisu přitom vyplynulo, že policie i bezpečnostní složky v Gruzii fungují a skutečnost, že žalobce možnosti ochrany ze strany státních orgánů dosud nevyužil, nelze klást státu původu k tíži. Tvrzení uváděná žalobcem neodůvodňují udělení doplňkové ochrany dle § 14a odst. 1 a odst. 2, neboť nedosahují hrozby vážné újmy, která je v tomto ustanovení vyžadována. Případné problémy v oblasti dodržování zákonů či nižší efektivnost pomoci ze strany policie u problémů vzniklých mezi soukromými osobami, není azylově relevantní důvod.
13. Jak výše uvedeno, žalovaný se na základě podkladů obsažených ve správním spise zabýval fungováním policie a nedospěl k závěru, že by vyšetřování trestné činnosti v Gruzii bylo v zásadě méně efektivní, než v zemích Evropské unie. Žalobce přitom v řízení před krajským soudem nepředložil žádné důkazy ani konkrétní tvrzení, které by svědčily o opaku.
14. Soud uzavírá, že neshledal vady správního řízení, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí, žalovaný dostatečně zjistil skutkový stav věci, rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem, proto žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.
18. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce úspěch neměl a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 16.08.2019

Shodu s prvopisem potvrzuje

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje